

την ώρα που μίαν άμετρη γαλήνη μυστικιά

*κρατεί τα πάντα ατάραχα, κι ουδέ κλαδί σαλεύει,
ουδ' ανασαίνει αντίφωνο στα βάθη του βραδιού,
μ' από τα βάθη τ' ουρανού κάτι λευκό παλεύει
να βγει, κι είναι το χνώτο του σαν του μικρού παιδιού*

Άγγελος Σικελιανός, Η γέννηση

Θερμές ευχές από την Κοσμητεία της Φιλοσοφικής Σχολής

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ 2020